

5 Hundreder, saaledes at 4 Rd. sættes lige med en Tønde Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, medens det øvrige Belsøb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Deel af den aarlige Rønning, som efter denne Bestemmelse kommer Embedsmændene til Gode, afrundes saaledes, at den udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Overskydende bortfalder.

Det Quantum Sæd, der saaledes tilkommer en Embeds- eller Bestillingsmand, beregnes ham til Indtægt med Gjennemsnitsværdien af de 4 Sædarter, Hvede, Rug, Byg og Havre efter den den 31te Januar 1859 satte Capitelstart for det foregaaende Aars Agerøde af Hvede i det samlede Lolland-Falsters Stift og af Rug, Byg og Havre i Sjællands Stift.

Den Sædværdi, som herefter kommer Vedkommende til Gode, ansættes dog i intet Tilfælde mindre end til 4 Rd. eller høiere end til 6 Rd. pr. Tønde. Den udbetales ham i Forbindelse med og paa samme Maade som hans øvrige Gage.

Forlagsstillerne foreslaae:

til § 3:

„de lærde Skoler“ udgaae.

„og Skolelærerseminarierne“ udgaae.

af Monrad:

§ 3 anden Pasfus forandres „ikke heller paa“ til: „hvortimod den har Gyldighed for“.

§§ 1 og 2 med det dertil hørende Endringsforslag sættes først under Behandling.

J. A. Hansen: Det ærede Thing vil erindre, at, da denne Sag var til første Behandling, antydede jeg paa samtlige Forlagsstilleres Vegne, at vi havde optaget i Lovforslaget den Scala, der havde været gjort gjældende i den midlertidige Rønningelov for inde-

værende Finantsaar, men at vi ikke skulde have Noget at indvende imod, dersom der ærede Indenrigsminister skulde foretrække at ombytte den med den, som tildeels er gjort gjældende i Loven af 12te Januar d. A., og som indværende Sessions-Udvalg angaaende de forskellige Rønningelove er kommet overeens om med de vedkommende Ministre for Kongeriget. Jeg bemærkede ogsaa ved første Behandling, at vi tillige ikke havde indsat den Bestemmelse i Lovudkastet, hvorved der fastsættes et Maximum for den Gjennemsnitspriis, der skulde kunne komme Embedsmændene til gode ved Beregningen af deres Rønning efter Sæd, fordi det var Forslagsstillerne klart, at dette Maximum ikke vilde kunne naaes efter Capitelstarten for indværende Aar, men der er jo ikke det Allermindste i Veien for Beslutningen at indsætte det i Loven, og da den høitærede Indenrigsminister har foretrukket, at det indsættes, saa have Forslagsstillerne heller ikke Noget derimod at bemærke.

Jeg skal altsaa tilraade, at § 1 vedtages i den Form, hvori den her er foreslaet af Indenrigsministeren.

Til § 2 foreligger der ikke noget Endringsforslag.

Indenrigsministeren: I Henhold til hvad jeg tillod mig at bemærke ved første Behandling af denne Sag, er det, at jeg har tilladt mig at stille det Endringsforslag, der her foreligger. Den ærede Forslagsstiller, som nu havde Ordet, har jo erklæret, at Forslagsstillerne i denne Henseende er enige med mig, og jeg skal derfor ikke bemærke Videre ved denne Paragraph. Dog maa jeg tilføie, at jeg senere er bleven opmærksom paa, at Slutningen af Paragraphen, der lyder saaledes: „Den udbetales ham i Forbindelse med og paa samme Maade som hans øvrige Gage“, maaskee rettest burde udelades, da der i den følgende Paragraph siges omtrent det Samme, kun paa en noget udførligere Maade. Dette er jo imidlertid kun en ubetydelig Redactionsforandring, som let vil kunne finde Sted i alle Tilfælde til 3die Behandling, naar jeg har confereret med de ærede Forslagsstillerne.